

INCIPIT PRO-
LOGVS TANGMA-
RI PRESBYTERI IN VITAM
S. BERNWARDI EPISCOPI
ET CONFESSORIS.

Diuinae prouidentiae sapientem admi-
rabilemque dispositionem, ratio hu-
mana, nec liquidè intueri, nec di-
gnè suppetit admirari. Miris enim
diuinæ clementiæ beneficijs, quoti-
dianis successibus sustentamur; vt
grauis culpa videatur esse, Dei laudes tacere, cum
manifestissime scriptum sit. *Sacramentum Regis ab-
scondere bonum est, opera autem Dei reuelare & con-
fiteri honorificum est.* His itaque angelicis oraculis
persuasus, imo compulsus, ego peccator & indi-
gnus Presbyter Tangmarus, humillimus quoque
sanctæ nostræ Ecclesiæ Bibliothecarius, & Notari-
us magnifica gesta memorabilis viri, Domini scili-
cet Bernwardi nostri Episcopi colligere aggressus
sum, non vanitatis fastu prouocatus, Deo teste, sed
si quid imitabile Dei clementia, in illis eluceret, di-
uinæ pietatis gratiam, de cuius rore fluxit, posteris
prædicarem, & illos tali exemplo, ad profectum
vir-

virtutum incitarem. Et, quia hoc ipso ignorate, subire temerarium sciui, diu cunctatus, hæc publice cum illo confabulari, tandem oportunitate nata, aditum tentavi. Primo itaque forti auctoritate aduersabatur mihi: nam in cunctis iactantiam & popularem fauorem, ceu mortiferum venenum vitabat. Tandem, cum sæpius ingererem, graue peccatum esse, bona opera cælare, ne alii tali exemplo proficiant, cum Dominus dicat, *luceat lux vestra coram hominibus, &c.* cessit meo arbitratu, quæ compingerem relinquens. quia à puero mecum vsque ad iuuenilem ætatem conuersatus, quasi filius, patri familiaris adhæsit, & conuixit: nec aliquid in omni studio eius vitæ meam conscientiam fraudare potuit, quin plenissimè scirem.

